

Astăzi, Duminică, 5 Ianuarie, 2025
Sf. Mc. Teopempt și Teonas; Sf. Cuv. Sinclitichia
(Ajunul Botezului Domnului. Post)
Duminica dinaintea Botezului Domnului

Psalmul 27

9 Mântuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; păstrește-i și înalță-i până'n veac.

Psalmul 27

1 Către Tine, Doamne, am strigat; Dumnezeuul meu, să nu taci de dinaintea mea, că dacă Tu taci de dinaintea mea eu mă voi asemăna cu cei ce se pogoară în groapă.

2 Timotei 4

5 Tu însă fii treaz întru toate; îndură necazul; fă lucrare de evanghelist; slujba ta fă-o deplin!

6 Că eu de-acum sânger spre jertfă¹, și vremea plecării mele a sosit.

7 Lupta cea bună am luptat, alergarea mi-am împlinit-o², credința

¹Literal: mă revărs ca o libație sacrificială. Vezi Flp 2, 17 și nota.

²Vezi FA 13, 25 și nota cu privire la „călătoria” lui Ioan Botezătorul. Verbul „a împlini” nu semnifică un simplu sfârșit, ci încununarea osteneții prin atingerea

am păzit-o.

8 De acum mi s'a gătit cununa dreptății, pe care în Ziua aceea mi-o va da Domnul, Dreptul Judecător; și nu numai mie, ci și tuturor celor ce I-au iubit arătarea.

Marcu 1

1 Începutul Evangheliei³ lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

2 După cum este scris în profetul Isaia: Iată, Eu îl trimit înaintea feței Tale pe îngerul Meu, care-Ți va pregăti calea;

3 glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți-I cărările,

4 Ioan boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței spre ier-

ținței – pe care ți-ai propus-o sau care ți-a fost încredințată.

³Cuvântul grecesc *Evanghélion* înseamnă Vestea-cea-Bună și semnifică venirea împărăției lui Dumnezeu, anunțată de profeți ai Vechiului Testament și proclamată de Însuși Iisus la începutul propovăduirii Sale (vezi Mt 4, 17).

tarea păcatelor.

5 Și ieșeau spre el tot ținutul Iudeii și toți cei din Ierusalim și se botezau de către el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele.

6 Și Ioan era îmbrăcat în haină de păr de cămilă, cu cingătoare de piele împrejurul mijlocului și se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.

7 Și propovăduia, zicând: „Vine în urma mea Cel ce este mai tare decât mine, Căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să-I dezleg cureaua încălțămintelor.

8 Eu v'am botezat cu apă, dar el vă va boteza cu Duh Sfânt".⁴

Tâlcuire

Mai înainte ca Domnul să Se arate poporului și să purceadă la lucrarea săvârșirii iconomiei mântuirii noastre, a fost trimis Sfântul Ioan înainte-mergătorul ca să-i pregătească pe oameni spre a-L primi pe Hristos. Această pregătire con-

sta în chemarea la pocăință; și de atunci, pocăința a devenit calea spre Domnul Mântuitorul și pragul credinței în El. Mântuitorul însuși Și-a început propovăduirea prin cuvintele: „Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie” (Mc. 1, 15). Pocăința și credința se întăresc una pe cealaltă în cel ce caută mântuirea. Pocăința îl apasă cu povara păcatelor și îl înfricoșează cu nemitarnica judecată a dreptății dumnezeiești. Vine însă credința și i-L arată pe Izbăvitorul, Cel ce ridică păcatele lumii. Cel ce se pocăiește se alipește de Izbăvitorul și, lepădând povara păcatelor prin mărturisire, aleargă cu bucurie în urma Lui, pe calea poruncilor Lui. În acest chip, credința se naște din pocăință și se sprijină pe ea. Cel ce se pocăiește se ține strâns de credință, fiindcă își simte izbăvirea. Credința trăiește din pocăință. Fără pocăință, ea se aseamănă unui pom lipsit de sevă, uscat și neroditor.⁵

⁴ Sfânta Scriptură versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.